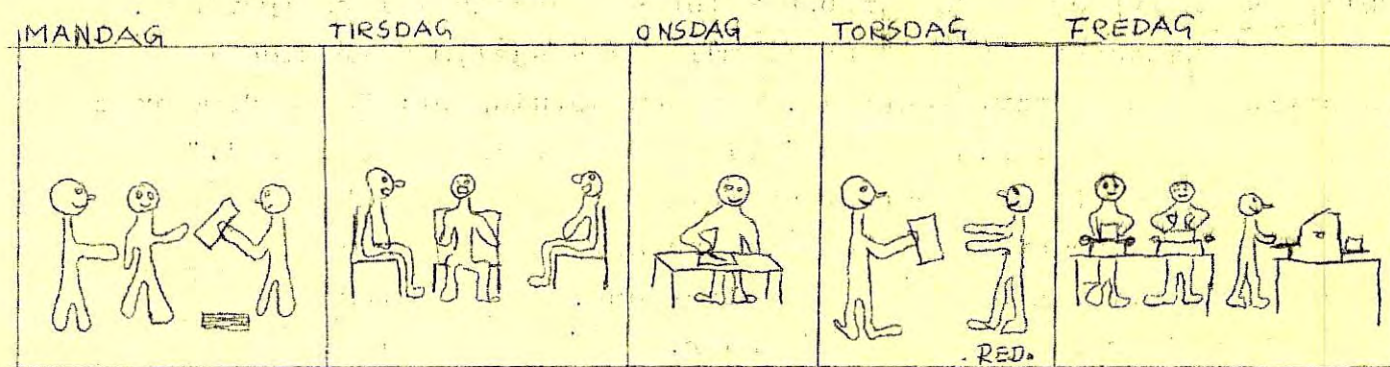

DISKUSJONS BULLE TINEN

Internt diskusjonsblad for Oslo/Akershus. Nr: 6 Utgitt 1/10-72.

Folka får bulletinen, diskuterer, skriver innlegg, leverer det til red, dermed ↓
LØRDAG

Innholdsfortegnelse :

side 2 : Leder, hvordan vidreutvikle diskusjonsbulletinen.

side 3 : Gjør SUF(m-1) til en masseorganisasjon også for idrettsfolk.

Skal vi skifte navn ?

side 4 : Hvordan skal vi være organisert ?

side 5 : Lær av oss, hva er tillit til ledelsen.

side 6 : Melding fra fylkesstyret.

side 7 : Feil vi gjorde i forbiddelse ned streik på skolen.

side 8 : Om forholdet mellom MLG/SUF(m-1).

side 9 : Er det egentlig demokrati i SUF(m-1).

side 10 : Aksjon mot pushing.

side 12 : Varig front ?

side 13.: Hva mener egentlig sf/sfu ?

NYTT NR.
AV BULLE TINEN

LEDER:

HVORDAN VIDARBEIDET I DISKUSJONSBULLETTINEN

Diskusjonsbulletinen ble startet før årssmøtet i sommer i forbindelse med demokratiseringskampanjen. Bladet resulterte i at en rekke personer fikk utløsning for mye som lå dem på hjerte. Dette skyldes bulletinens åpne stil med å ta inn alt mulig, komme ut ofte og derved evne og aktivere en del personer i de debattene som forgikk. Med andre ord bladet ble i all hovedsak godt mottatt, og det fylte mye av sin oppgave.

Nå er ikke situasjonen lenger slik at demokratiet må være hovedsida i bladet for at det skal bli noen debatt. De debattseriene som har blitt kjørt viser at det er behov for sentralisme i redigeringa.

Demokratiet er ikke et mål i seg sjøl, men et middel til å styrke kampeffektiviteten (MAØ). En annen setning er: "Uten demokrati er sentralisme maktesløs, uten sentralisme er det intet demokrati." I praksis betyr dette at debatter må følges opp, at det ikke blir slik som det har vært mye av, med bare å ta inn alt mulig uten å ha noen plan for hva som er viktig hva som bør følges opp. På den måten ble skjelden debattene oppsumerte i i konkrete linjer. På den måten ble bladet for mye tumleplass for skrivelystne enkeltpersoner.

Denne stilen skal vi ta alvorlig på å forbedre denne stilen. Bulletinen må få en form og et innhold som gjør at medlemmene er interessert i det som debatteres at bulletinen tjener omdanninga av forbundet.

Det aller viktigste her, er sjølsagt innleggene. Vi mener at innlegg som går på erfaringer fra omdanninga må bli viktige. Som for eksempel Slik har vi bygget basisgruppe på vår skole, slik har vi ført kampen for fritidstilbud for ungdommen til seier på osv. Andre artikler som vi mener det er viktig å kjøre er for eks. "Hvor tar SF/SFU feil." "Hvordan skal vårt forhold være til partiet og andre mere teoretiske artikler mynta på de problemene vi står oppe i. Bulletinen må bli et organ der motsigelser og problemer og gode erfaringer og nye linjer kan lanseres på en slik måte at det blir interessant at det gir resultater. Lay ouden må forbreides mye mer, vi har planer om prøve en stil ala sommerleisavisene. Ellers må skribentene skjerpe seg nye mer på og skrive i en "Omdanna" stil.

Vel dette var noen av våre meninger om hva som bør gjøres for å forbedre og utvikle bulletinen. Håper at andre kan bidra med sine ideer.

GJØR SUF(m-1) TIL EN MASSEORGANISASJON OGSÅ FOR IDRETTSFOLK !

Flertallet av norsk ungdom er en eller annen gang i kontakt med idretten. Norges Idrettsforbund har 800.000 medlemmer, halvparten av dem er sikkert aktive. Mange av dem trener mange ganger i uka og har ikke tid til så veldig mye annet, det meste av fritida brukes til idrett. De strir med mange problemer-økonomien i klubben er dårlig, de mangler idrettsbaner og anlegg, stjernene blir digga fram, resten går ofte for lut og kaldt vann. Og det er ikke så rart når en ser på topplederne i idrettsbevegelsen. Den består av skipsredere, stor-kapitalister, generaler, oberster og høyrefolk. Og de er sjølsagt ikke interessert i å opdra ungdommen til kommunister, det de er interessert i er å skape strebere og folk som bare tenker på seg sjøl.

Mange av medlemmene i forbundet har drevet idrett en eller annen gang. Noen av oss driver fremdeles. Men det vi får utretta blandt idrettsungdommen er som regel senere greier. Vi er organisert i skolelag og boliglag og bruker det meste av tida vår til arbeid der. Mange ganger må vi skulke treninga fordi vi skal på møte eller gjøre noe annet politisk arbeid, trening er noe en kan gå på når en ikke har noe annet å gjøre. Og da kan vi ikke regne med at aktive idrettsfolk vil bli medlemmer av SUF(m-1). Ikke får vi utvikla noen skikkelig politikk for idrettsungdommen heller, for vi får ikke diskutert problemene med andre revolusjonære idrettsfolk.

Derfor mener jeg at folk som driver aktiv idrett og trener mye må danne egne forbundslag slik at vi kan konsentrere oss om idrettsungdommen og jobbe politisk først og fremst i idrettsklubbene. Det må være mulig å danne et eget lag for idrettsfolk i Oslo (+Akershus).

Hva mener idrettsfolk og andre om dette? Skriv innlegg til neste diskusjonsblad- ta det opp med andre kamerater og diskuter det.

Idrettsmann.

Skal vi skifte navn.

Noen synes SUF(m-1) skal skifte navn for å markere omdanninga. Navnet skal vise hvilken politikk vi har (rød, kommunistisk o.l.), det skal si noe om ungdom, og det skal vise at vi skal være en masseorganisasjon.

SUF(m-1) er kjent som en elite-organisasjon, sier de, og det er sant nok. Men jeg synes det smaker av opportunisme, et forsøk på å lure seg unna hvis vi tror at vi blir kvitt det bare ved å skifte navn. Det er arbeidsstilen vår, ikke navnet vårt som gjør at folk blir reddde oss. Har derre hørt om noen som ikke ville bli medlem fordi vi heter SUF(m-1)?

Vi må markere denne omdanninga også formelt, blir det sagt, det er første gangen vi blir en masseorganisasjon. Ja det er sant det: men det virkelige skillet i SUF(m-1)'s historie har vi markert: det var da vi stilte oss på marxismen- leninismens grunn og satte m71 etter SUF. Føren tid siden var vi

inne i en periode som kaltes omorganisering for kamp. Vi gikk over fra å være en studieorganisasjon til å bli en kamporganisasjon. Det var første gangen vi ble en kamporganisasjon, men likevel fortsatte vi å hete SUF, ikke Kamp(m-1) eller noe sånt. Et siste argument er at når det for eksempel streik eller eller andre aksjoner gir avisene SUF og ikke MLG skylda. Noen sier at MLG vil bli mer kjent. De synes jeg er uhyggelig tøysete. MLG blir stadig mer kjent, og da er den saka grei. Dessuten er det vel ingen som tror at ikke folk vil forstå at SUF og forbundet med nytt navn er det samme.

Kort sagt Jeg tror ikke det vil ha noen hensikt å skifte navn, dessuten synes jeg det er å ha en tro som går ut på at knipsen man med fingrene så er alt bra.

L. [redacted]

HVORDAN SZAL VI VÆRE ORGANISERT?

Det rår for tida en god del uklarhet om prinsippene for opprettelsen av lag. Videre trur jeg at en del av den praksisen som er nå i forholdet mellom storlag og smålag ikke er bra. Mye av svakhetene skyldes usikkerhet om hvilke prinsipper vi skal følge. Vi trenger derfor en grundig diskusjon på alle plan i forbundet.

1. Hva skjer nå? Jeg har inntrykk av at det i de store byene ofte er smålaga som er grunnsteinen i organisasjonen. Storlaga er helst en litt uklar samling av de forskjellige smålaga. Storlaga er en samling av smålag innafor et område, trukket opp etter mer eller mindre klare politiske og praktiske grenser. Storlagenes størrelse er sterkt varierende. Storstyrene er ofte ikke virkelig demokratisk valgt. Vev valg er det ofte en sterk drakamp mellom storstyrets og smålagas interesser. Det er smålaget som er det faste og mest sammensveisa politiske kollektivet.

Utafor storbyene er situasjonen annerledes. Der er det ofte først et storlag av folk fra forskjellige skoler og arbeidsplasser, som etterhvert klarer å opprette forskjellige smålag. Litt for foraktelig blir dette kalt "ikke omorganiserte lag av gammel type."

2. Jeg mener målet allment må være at storlaga blir grunnsteinen i organisasjonen. Det betyr at de viktigste politiske diskusjonene foregår i storlaget.

: i konflikter er det viktigere å skaffe kader til storlaget enn til småstyret

* : at storlaget har ansvaret for studiesirkler ol.

* : at storlaget må gjennomføre en rekke kollektive aksjoner for å sveise medlemmene sammen på tvers av smålagsgrensene

* : at det i prinsippet er storlaget som oppretter smålag, ikke omvendt.

3. Dette er bl.a. nødvendig for at vi i omorganisasjonen skal kunne gjennomføre flere politiske kampanjer samtidig, f.eks. kampanje for å velge revolusjonære og progressive til tillitsverv i ungdommens masseorganisasjoner, og kampanje for å styrke kulturarbeidet. Vi kan av erfaring ikke kreve at et smålag på 3-10 medlemmer skal greie dette, mens et sammensveisa storlag med et godt styre absolutt kan.

Dessuten er storlaga nøkkelleddet for å utbygge for organisasjonen til nye ungdomsskoler, arbeidsplasser osv.

4. At storlaget i prinsippet oppretter smålag innebærer at vi klart må se på storlagets virkefelt som noe nye mer enn de skolene, arbeidsplassene osv. der det finnes smålag. Hvis det f.eks. er et miljø av stoffmisbrukere i distriktet, kan storlaget vedta å opprette smålag som skal jobbe i miljøet, og hvis nødvendig ta folk fra skolene eller andre steder til det. Dette vil gjøre organisasjonen mer fleksibel og hjelpe oss med å komme lenger ut.

5. I forrige punkt har jeg antydnet at distriktet fortsatt skal være basis for storlaga. Jeg mener det er riktig p.g.a. utbygging og stabilitet. Et lag av bare gymnasiaster f.eks. vil ha vansker med å bygge seg ut på arbeidsplassen. Dessuten er det såpass stor gjennomtrekk på skolene at det vel vil bli ustabilt.

Men dette betyr ikke at andre former er utelukket. Hos gamlingene oppretter de nå noen storlag av folk fra forskjellige arbeidsplasser i samme bransje. Hvis det er mange folk på en og samme arbeidsplass eller skole må de kunne lage storlag. Og hvis mange skoler er samla på samme område må vel også de kunne det?

6. Vi har fått forespørsel om at folk kan danne smålag på nye slags steder, særlig i forskjellige slags fronter. Jeg tror det kan være nyttig hvis man der har helt bestemte "masser" å jobbe blant. Hvordan skal disse i tilfelle storlagsorganiseres? P.eks i storlag blant forskjellige kulturarbeidere?

: Dette var noen spredte ideer. Vi trenger nye grundige erfaringer fra laga, samt en diskusjon av prinsipper. For å gjennomføre disse ideene tror jeg det trengs en stor diskusjon i organisasjonen, samt en kampanje for demokratiske valg av storlagsstyrer. Det siste kan vel ikke skje før uti oktober p.g.a. store overføringer som må gjøres til gamlingene.

Medlem i FS.

LÆR AV OSS:

Hva er tillit til ledelsen.

I vårt lag hadde vi nylig en diskusjon på dette med ledelsen i forbundet. Vi tok opp Fylkesstyret og sentralkomiteen (FS & SK) først og fremst. Årsaken var at en kamerat i laget hadde åpenbar misstillit til deler av ledelsen. Kameraten hadde sett litt til disse personene, og funnet ut at de måtte ha en del grove feil. Disse gikk på sekterisme, ikke villig til å korrigeres seg, arrogant stil osv.

Kameraten dro da den slutning at ledelsen i forbundet egentlig ikke hadde så godt grep om omdanninga oss dem sjøl når det kom til et stykke.

Eller for å uttrykke de tankene som lå bak, egentlig så behøver ikke ledelsen være så veldig framskredne, det er nok at de kan prate.

Disse utsagnen grep vi så fatt i meget raskt. Ut av debatten kan det summeres følgende.

1. Kameraten hadde tendenser til å la de feila han så overskygge helheten og konklusjonen ble da hovedsida er dårlig.

2. Ikke tillit til at Kongresser årsmøter o.l. internt i forbundet var istand til å velge de beste kaderne utfra nominasjon.

Resten av laget syntes dette smakte vel mye av misstillit til ledelsen. Hvis man har den oppfatninga at "egentlig så er ikke formannen så veldig framskreden- haner formann bare fordi en må være det". Det kan ikke bety annet enn at man ikke fullt ut har tillit til at den politikkken som kommer fra ledelsen er riktig, men at det er

godt være feilaktig. En sak er å t være på vakt mot feilaktige linjer noe helt annet er å ikke tro at ledelsen kan greie å skape en riktig politikk.

Tillit betyr ikke at man ser rosenrød på ledelsen men og opphever all kritikk, det er klart det er meget viltig og krti- resere ledelsen dersom man skal ha tillit til den. Det og tro at hovedsida er dårlig bare man ser noen feil er et eksempel på liten tillit til ledelsen.

På det andre pkt. om de som satt i ledelsen var de beste til å sitte der ble det en disk. på om det egentlig var demokratiske valg i forbundet. Han var enig i at ikke konvensjonelle v hemmelige valg i hele forbundet var noen løsning. Når det kom til et stykke viste det seg at det var spesielt en par personer i noen ledende organer som han mente var feilplassert, og at systemet med valg av ledelse egentlig var OK.

Spm. var nå kommet over i mer "personlige" former og vi dropper derfor resten.

Allikevel syntes vi det var på sin plass å komme med disse meningene om tillit, og vi oppfordrer alle til og komme med sine meninger om saka.

Enhetelig lag på Vest.

MELDING FRA FYLKESTYRET

Kamerater,

Fylkestyret har fått tak i et kjempe fint sted utafor Oslo der vi kan ha politiske helgkurs. Det ligger i skauen, og egner seg utmerket for sport og avslapning samtidig. På årsmöte i juli diskuterte vi at fylkestyret burde gi medlemmene et større tilbud om diskusjoner og studier av politiske saker som ikke så ofte blir tatt opp i laga. Det er også bra å kunne treffe folk fra andre storlag enn sitt eget.

For og delta på helgkurs må du melde deg på til storlagsstyret ei uke i forveien. Hvis ikke blir det umulig å planlegge reisemåte osv. for fylkestyret. Storstyret skal få beskjed om hvordan man kommer til stedet. Vi vil gjerne ha forslag i bulletinen om hva stedet skal brukes til. Og vi må få forslag om hvilke omner som skal tas opp, hvis ikke legger vi det opp helt etter eget huo.

Vi har tenkt å ha samlinger der hver helg, men et eller flere storlag kan få søke om og få bruke stedet til egne arrangementer. Vi begynner med helgkurs 23-24 okt. Vi ber om påmeldinger til disse to første samlingene:

I. 23-24/10: Seminar for gymnasiaster og unge arbeidere. lørdag: begynner ca. kl. 17.00. Kinakvold. En kamerat fra den siste kinareisen forteller, spesielt om ungdommen. Spørsmål og diskusjon.

søndag: for gymnasiastene, seminar om interessekampen og bygging av basisgrupper, om NGS m.m. for unge arbeidere, (både folk som er med i laga på jobben og "enslige") om problemene med å jobbe på arbeidsplassene hvordan bygge SUF m-l på jobben osv.

II. 30/10-1/11: Kulturseminar. Diskusjon om linja for kulturarbeidet, Hvordan utvikle kulturarbeidet, i laga, forholde til Samspill, vårt syn på forskjellige typer musikk osv. Seminaret skal skape en masse kultur, og kritisere ting som er i laga. Hvis du har, t med gitar, ske tsjar, dikt osv.

FS

ØK DIN
POLITISKE
BEVISSTHET

DELTA PÅ SEMINAR.

FEIL VI GJORDE I FORBINDELSE MED STREIK PÅ SKOLEN.

Forandringene i samfunnet skyldes først og fremst utviklingen av de indre motsetningene i samfunnet, dvs. av motsetningene mellom produktivkreftene og produksjonsforholdene, av motsetningene mellom klassene, av motsetningene mellom det nye og det gamle. Utviklingen av disse motsetningene driver samfunnet framover og fører til at det gamle samfunnet avløses av et nytt samfunn. (sitat Mac s 10 om motsigelsen)

Suf(ml) skal bli en masseorganisasjon for ungdom. Forutsetningen for at vi skal greie dette er at vi kan smelte oss sammen med ungdommen, være initiativrike, gå i spissen for aksjoner ol. Vi må derfor alltid evne å skjerpe motsetningene mellom borger-skapets framtøst og folkets interesser. Streik er et av de beste midler vi har for å skjerpe disse motsetningene.

Da vi skulle rekruttere til streik mot MEC på skolen vår, hadde vi overhode ikke diskutert disse revolusjonære perspektivene. Det laget så som hovedoppgave var å rekruttere så mange som mulig, -for å vise at motstanden blant ungdom var stor. Men, -som sagt fordi vi ikke hadde gått inn på de videre perspektivene, -ble støtningen blant oss raskt negativ. Vi trodde ikke vi ville greie å rekruttere mange nok for å få en vellykket streik. Entusiasmen sank til 0-punktet.

Ut fra denne ene grove feilen utviklet det seg en hel mengde andre grove feil. Med glede lot vi sosialdemokratene gå inn blant ledelsen for streiken. Vi prøvde oss på en enhetsfront i samarbeid med sosialdemokratene, -men som all erfaring viser: vi må stole på egne krefter. Sosialdemokratene ble nemlig etterhvert ganske nervøse for skoleledelsen, og forsvant ut av bildet. -Og istedet for å fortsette kampen, lot vi det hele skli ut. Ledelsen for kamp var temmelig dominerende.

Det viste seg også en hel rekke ganger at det var dårlig disiplin blant folk i laget. F.eks var det noen som møtte opp seint den dagen streiken skulle være. Andre stod og snakket om hvor dårlig frammøte det var, i stedet for å få opp støtningen, -gå rundt å prate med folk etc. Vi hadde heller ikke forberedt allmannamøtene godt nok. Noe som resulterte i endel splittelse og kaos, -som igjen bunnet ut i manglende forståelse for en streiks betydning. I begynnelsen var vi også temmelig sekterske. Kommunikasjonen mellom oss og massene var dårlig. De viste ikke skikkelig hvor de skulle ta kontakt med for å få svar på spørsmål etc.

Vi fant også ut at det var galt å kjøre ut streiken før det var skikkelig enhet i laget på den. Folk kan lett få mistillit til oss når vi ikke har alle linjene klare.

I stedet for streik tok vi aksjon i et stort friminutt dagen etter. Da gikk vi rundt i distriktet og delte ut løpesedler, og diskuterte med folk. Til tross for at forholdene på skolen vår er svært bra, ble det da altså ingen streik.

Men vi må også være klar over at dersom ikke (ml)erne hadde tatt opp streik som kampmiddel, -ville ideen neppe ha blitt diskutert blant elevene på skolen. Og nå står vi i alle fall sterkere neste gang vi skal ha streik.

La på øst-kanten.

OM FORHOLDET MLG/SUF(ml).

"Skal det bli noen revolusjon, må det finnes et revolusjonært parti. Uten et revolusjonært parti, uten et parti som bygger på den marxist-leninistiske revolusjonære teori og som er av marxist-leninistisk type, er det umulig å lede arbeiderklassen og de brede folkemassene i kampen for å knuse imperialismen og dens lakeier" (Maosi)

Dette sitatet gjelder også ungdommens kamp, dvs. at dersom det ikke finnes et revolusjonært parti vil heller ikke ungdommens kunne føres riktig og vinne seier.

Situasjonen i den norske m-l bevegelsen er i dag slik at det om ikke altfor lenge vil bli dannet et nytt, marxistisk-leninistisk parti i Norge.

Dette er ikke en formell prosedyre som bare innebærer at dagens MLG får et nytt navn. Tvert imot, det er innledninga til en ny epoke i den norske klassekampen. Det nye partiet (heretter kalt KP.) vil ikke være identisk med dagens MLG. Det vil skille seg fra dagens MLG bl.a. ved at det vil ha et program for den norske revolusjonen, ved at det vil ha gjennomført en klasseanalyse av det norske samfunnet og ved at kadernes nivå vil være betydelig høyere.

I Suf(ml) i dag finnes det en rekke marxist-leninister med MLG-nivå som ikke er medlemmer av MLG. Samtidig vet vi at MLG må styrkes. Vi mener derfor at i løpet av meget kort tid må en rekke av Suf(ml)'s medlemmer søke medlemskap og overføres til MLG og få sitt daglige virke der.

"Men vil ikke dette svekke Suf(ml) kraftig?" vil mange spørre. Dette reiser igjen spørsmålet om forholdet mellom KP og ungdomsforbundet prinsipielt og mellom MLG og Suf(ml) i dag. Vi vil slå fast at uten KP vil det norske folket ikke være i stand til å reise seg og seierrikt kunne gjennomføre en sosialistisk revolusjon. Dannelsen av KP har vært den norske m-l bevegelsens første strategiske hovedoppgave siden bruddet med SFi -69. Vi mener at dette fastlegger vår holdning og at hensynet til KP går først.

Hvordan skal forholdet mellom KP og Ungdomsforbundet være i framtida. Hvordan skal KP lede UF. Kan KP gi UF direktiver? Hva hvis lokale partilag gir direktiver som går på tvers av direktiver fra høyere organer i UF, eventuelt det lokale UF har?

UF og KP vil være to forskjellige, selvstendige organisasjoner. KP vil ha medlemmer som jobber i UF, men et omdanna UF vil også ha et stort antall medlemmer som ikke på noen måte tilfredstiller kravene til partimedlemskap, og som kanskje aldri vil bli partimedlemmer.

UF skal jobbe blant ungdommen, dets planer, arbeidsmetoder etc. vil ofte være forskjellige fra KP's. Vi mener derfor at KP ikke kan gi UF direktiver ol. KP må lede UF gjennom sine medlemmer i UF og gjennom sitt eksempel, ved å ha ei riktig linje osv. KP kan sjølsagt gi sine medlemmer i UF direktiver, f.eks direktiver om å jobbe for ei spesiell linje i et spørsmål. KP bestemmer suverent over sine medlemmer og hva de skal jobbe med. Når det gjelder uoverenstemmelser/konflikter mellom KP og UF, kan disse

bare løses gjennom diskusjon og ikke ved direktiver.

Det at UF bestemmer over sine medlemmer gjelder også for MLG idag. Følgelig bestemmer MLG også hvem av medlemmer som skal fortsette å jobbe i Suf(ml).

Vi tror ikke at dette er nødvendigvis betyr en svekkelse av Suf(ml)

For det første er vi ganske sikre på at MLG ikke er interessert i en alvorlig svekkelse av UF og at det blir tatt hensyn til når det blir bestemt hvor kadern skal jobbe, dvs. at en god del folk fortsatt vil jobbe i UF som MLG-medlemmer.

For det andre tror vi at Suf(ml) idag har endel medlemmer som egentlig passer bedre i MLG enn i Suf(ml), som fortsatt i praksis prøver å gjøre Suf(ml) til "Ungdommens Kommunistiske Parti".

Disse folk hindrer idag omdanninga. De vil sansynligvis gjøre en bedre jobb i MLG, samtidig som det vil tvinge fram og lette Suf(ml)'s omdanning til masseforbund.

Til slutt noen ord om Suf(ml) og MLG idag.-

Vi vet om tilfeller der lokale Suf(ml)lag har fått direktiv fra lokale MLG-lagsom har gått på tvers av Suf(ml)'s planer og arbeid.

Vi vet også at Suf(ml)-lag er blitt kritisert for ting som MLG-lag har oppfattet som "feil", men som egentlig ikke har vært annet enn at MLG har stilt samme krav til ungdomsforbundet som til seg sjøl. Likeledes er vi klar over at det idag stort sett ikke eksisterer noen reell ledelse fra MLG av Suf(ml) lokalt. Alt dette viser at det er viktig at MLG lokalt nå diskuterer omdanninga av Suf(ml).-e

Stort sett er det idag også slik at det bare er storlagsformenn i Suf(ml). som er medlem av MLG, og at de stort sett er det i kraft av sin stilling og ikke sitt politiske nivå.

Følgelig går de også ut av MLG dersom de går av som storlagsformenn. Dette peker også på at idag er Suf(ml)enes medlemskap i MLG stort sett en formell og ikke en reell sak. Dette er forhold som nå forandres.

Denne artikkelen er ikke ment som noe direktiv, den er heller ikke uttrykk for ei fastlåst linje. Den er bare ment som et startskudd på en diskusjon som blir viktig framover. Derfor bør alle kamerater ta den opp og diskutere disse og andre spørsmål i forholdet Suf(ml) og MLG.

M [REDACTED]

ER DET EGENTLIG DEMOKRATI I SUF(ml)?

For å avklare eventuelle misforståelser angående overskriften, vil jeg si at jeg mener demokratiet inad i Suf(ml) med tanke på forholdet mellom medlemmene og styret. At Fylkesstyret og Sentralkomiteen er demokratisk valgt osv. Det jeg setter spørsmål ved er forholdet mellom Suf(ml) og MLG. Særlig hvordan medlemmene i Ungdomsforbundet (UF) har noe å si over MLG's ungdomspolitik. Hvordan skal den demokratiske sentralismen oppfattes når det heter seg at MLG eller partiet skal være den ledende delen av m-lbevegelsen. Det er i hovedsak disse spørsmål som jeg lurer på.

Så langt jeg har forstått det, så skal partiet ha en mer framskredent syn på ungdomspolitikken sett utfra et strategisk synspunkt.

Betyr dette at MLG's linje er overordnet Suf(ml)'s på samme måte som Fylkesstyret er underordnet Sentralkomiteen?

La oss tenke oss en situasjon der Sentralkomiteen i Suf var uenig med Sentralkomiteen i MLG. At det skal være to motstridende meninger i SK'ene er vel ikke vanlig, men tankeeksperimentet er ikke dogmatisk. La oss si at motsigelsen går på EEC-arbeidet. Hva skal prioriteres mest av døraksjoner og skolestreiken? Hvis SK i MLG mener at døraksjoner er viktigst, hva skal da gjøres. Skal medlemmene i UF følge MLG/SK eller SUP/SK. Hvis vi skal følge vår, dvs. UF's linje er det greit, for såvidt, men hva betyr det da at partiet skal være ledende? Hvis man skal følge MLG for ikke å være i strid med den demokratiske sentralismen, er det da demokratisk for medlemmene i UF.? Hva med dobbeltmedlemmene. Skal de sabotere SUP's linje hvis de følger MLG? Dette og flere saker ved forholdet SUP-MLG etterlyser jeg en forklaring på. Jeg er ikke sikker, og jeg håper på svar.

Gammel medlem.

AKSJON MOT PUSHING.

Moto: Der det ikke er stoff er det heller ikke misbruk av stoff.

De argumentene som fremdeles eksisterer innad i ml-bevegelsen mot å gå til fysisk overgrep overfor pushere kan i grove trekk summeres opp i følgende punkter.:

1. Mange småpushere sitter selv i klisteret og selger for å få råd til stoff. De er selv offere for systemet og selger ikke for å berike seg, osv.
2. Det er taktisk farlig, borgerpressen vil hetse. (Suf bruker vold mot taperne i vårt samfunn, etc.)
3. Tiden er ennå ikke moden, den rette stemningen blant massene er ennå ikke tilstede, vi må ikke gå for langt forran massene.
4. Faren for represalier er for stor. (I Danmark ble lignende tiltak møtt med terror, knivstikking, oppbanking, og en ble kjørt full av heroin en uke og kom ut som vrak.)

Når det gjelder 1. punkt (les det om igjen), er det av en helt avgjørende betydning at hele ml-bevegelsen kommer til enighet. Her dreier det seg om helt grunnleggende ting, nemlig om hvem som er folkets fiende og hvem som tilhører folkets egne rekker. Dette er et strategisk spørsmål som alle må ha helt klart før man begynner å legge opp en taktikk. De øvrige problemene (2.3.4. og event. 5.6.) er taktiske spørsmål som må ses i lys av, og være underordnet strategien.

Mao har pekt på at i folkets egne rekker løses motssetninger ikke med vold, men ved diskusjon og overtalelse.

Javel, er pushere en del av folket eller er de folkets fiender? -Noen er, andre er ikke, vil noen hevde, -det kommer an på den enkelte pusher, hvor mye han selger, om han selger for å berike seg, eller han må selge for å skaffe stoff til seg sjøl.

Selvsagt skal vi gjøre en analyse av den enkelte pusher, men ærlig talt, om profitten går til morfin eller hus på Holmenkollåsen er totalt uinteressant i den sammenhengen. Er det ikke heller slik at EN PUSHER PÅ SAMME MÅTE SOM EN STRIKEBRYTER, LAVTLØNNA TORTURIST ELLER ANGIVER, ER ET TRUSSEL I MONOPOLKAPITALENS TJENESTE MOT FOLKETS INTERESSER OG MÅ BEHANDLES DERETTER.

Spørsmålet om bruk av vold mot disse grupper er bare et rent taktisk spørsmål som må avgjøres i de enkelte tilfeller, alt ettersom de objektive forholdene krever og gjør det mulig.

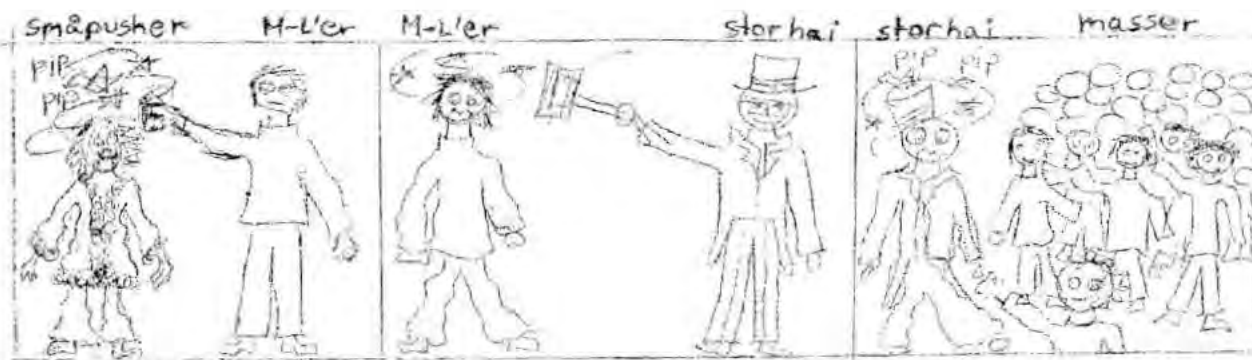
La oss gå over til det rent taktiske. Argumentet i punkt 2. er for det første et uttrykk for redsel mot borgerpressa. Husk at borgerpressa alltid prøver å sette i de tilfeller ml-erne foretar seg noe somer skadelig og farlig for monopolkapitalen og til fordel for folket. En annen sak er at det er tvilsomt om borgerpressa kan få arbeidsfolkforbanna på ml-bevegelsen fordi ml-bevegelsen reduserer mulighetene for at deres unger skal begynne med narkotika. Situasjonen er faktisk motsatt. Ikke under noen omstendighet vil vil en pushers triste skjebne røre arbeidsfolks hjerter, om den skreddersydd dresen er erstattet av et pannebånd vil spille mindre rolle. Arbeidsfolk er nemlig fly forbanna på narkotikamisbruk og narkotika-haier. Når dette er sagt faller vel også argumentene i p.3. Dessuten er diskusjonen om Hovden-linja allerede avsluttet for lengst

Argumentet om represalier er meget relevant. Det som skjedde i Danmark er en viktig erfaring å ha med seg, -men -For det første er grepet narkotika-haiene har i Danmark langt, langt større enn hva som er tilfelle her hjemme. Men viktigst er at den progressive bevegelsen ikke kan la seg stanse av eventuell terror. (Tenk på under krigen). Dersom man fra begynnelsen av, fra dette øyeblikk skjerper usikkerheten på dette området maksimalt, blir det umulig med eventuelle represalier. I denne diskusjonen er alle 100% anonyme, -innlegg kommer bare fra en ml-er og ikke fra en bestemt person, og ingen er personlig ansvarlig for det som blir sagt, og å nevne navn i denne sammenheng kan koste kamerater langt mer enn en jobb i staten eller Kreditthanken. Dersom vi organiserer sakene ut ifra disse perspektiv er vil det umuliggjøre eventuelle mottiltak mot oss.

Dersom det fremdeles er noen motsigelser mot linja på narkotikespørsmålet så må de komme fram nå. Skriv til disk.bull eller B.V. Vi kan ikke lenger utsette en skikkelig konsolidering på dette spørsmålet lenger. Vi trenger en enhetlig og slagferdig linje i kampen mot narkotikaen.

Så et spørsmål til slutt til ledende organer. --Blir den nye linja overfor pushere snart kjørt ut offentlig? Hvis ikke, hvorfor ikke? Det er nemlig på høy tid at det blir allment kjent at narkotika-omsetningen fra og med høsten 1972 vil bli Norges farligste yrke.

"3 [redacted] "

VARIG FRONT ?

Nå er det sannelig på tide å diskutere varig front. Vi har prata om det lenge og er kanskje utapå enige i at vi må ha det. Men vi har ikke gått skikkelig inn på hva det betyr. Her er noen spørsmål som kom fram i en diskusjon om varig front. De bör diskuteres videre.

ER varig front nødvendig? Kan tilhengerne prøve seg igjen med det første? Hva er forskjellen på handelsavtale og frihandelsavtale? Skal vi kjøre fram parolene om sjölbergning först og fremst? Eller likeverdig handel?

Er ideen om å fryse ned "folkebevegelsen" riktig?

Ville ikke folkebevegelsen splittes eller utvikle seg til et nytt parti hvis den skulle fungere aktivt nå?

Er det mulig å få liv i en front som er "fryst ned"?

Hva skal være plattformen for varig front?

Kamp mot fullt medlemskap?

Kamp mot frihandel og fullt medlemskap?

Kamp mot EEC-utvikling i Norge?

Er det riktig å opprettholde arbeiderkomiteen nå?

Vil det isolere oss?

Skal arbeiderkomiteen forandres? Skifte navn?

Hvordan skal varig front bli virkelighet blant ungdommen?

Går det an å mobilisere massen av ungdomsskoleelever mot frihandel?

Hvordan stiller vi oss til regjeringsskrisa?

Gustavsen sier han helst vil ha AP-regjering. Hva vil vi?

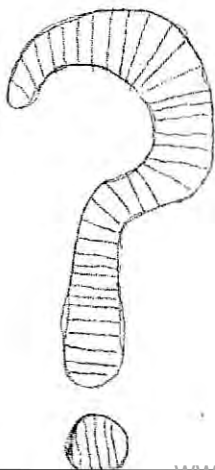
Skal vi ikke ta stilling for den ene eller annen borgerlige regjering?

Skal vi kreve at motstanderne på stortingt lager regjering?

Hvordan skal vi eventuelt stille oss til en sånn regjering?

Skal vi slåss mot den på spørsmålet om frihandel?

Ellers skal vi støtte den fordi en AP-regjering ville kjört ennå værre?

• HVA MENER EGENTLIG SF/SFU ?

SF/SFU har i det siste begynt å kritisere flere sider av marxist-leninistenes politikk. Denne artikkelen skal ta opp noen punkter av denne kritikken, forsøke å gi et marxist-leninistisk svar og dessuten stille enkelte spørsmål til SF/SFU.

Defensiv kamp.

SF/SFU retter kritikk mot den defensive strategien, den er "økonomistisk", den hever ikke folks nivå, interessekampen er "forfalt til perspektivløs brødpolitikk" (Sosialisten nr. 4/72) osv.

Situasjonen idag er at monopolkapitalen retter en rekke angrep mot folket. Det er monopolkapitalen som har makta, det er den som har initiativet. Monopolkapitalen står i en offensiv situasjon. Folket må forsvare seg mot disse angrepene, dvs. folket står i en defensiv situasjon.

Når vi skal føre kamp mot monopolkapitalen er vi sjølsagt nødt til å gå ut fra den situasjonen vi står i. Noe annet ville være eventyrpolitikk og sekterisme.

Når folket står i en strategisk defensiv situasjon, da må hovedformen for kampen bli den strategiske defensiven. Er SF/SFU enige eller uenige i dette ?

SF/SFU hevder videre (studiehefte nr. 9 i "Marxistisk teori og sosialistisk strategi", s. 95). "Når den økonomiske krisa når et toppunkt, SUF(m-l) har gjort massene revolusjonære ved å mobilisere til defensiv kamp for å slå tilbake truslene mot lønns-ogvelferds interesser, da vil SUF(m-l) reise massene til

våpnet kamp og gjennomføre revolusjonen." Ogsamme sted : "...m-l'erne har en økonomistisk strategi; det vil si at de legger ensidig vekt på lønns-og velferdsforhold."

La oss først slå fast en ting. M-l'erne har aldri hevdet at masseene blir revolusjonære av å føre interessekamp. Her farer SF/SFU med bevisste løgner og forvrengninger.

En annen sak som er mer interessant. Hvordan har SF/SFU tenkt å få folk i bevegelse? Det er klart at hvis en noengang har tenkt å gjennomføre en revolusjon, så må folk sjøl erfare at det er monopolkapitalen som har makta i Norge. Dette erfarer en klarestbnår en kommer i kamp med staten og monopolkapitalen. Har SF/SFU tenkt å mobilisere folk til kamp uten å ta utgangspunkt i folks nære interesser? Det er sjølsagt ikke uten grunn at 500 arbeidere i Odde forlanger Aspengren fjernet fra LO. De har sjøl i kamp erfart hva LO-ledelsen står for.

ER m-l'erne så prinsipielt i mot offensive aksjoner/paroler? sjølsagt ikke. M-l'ernes deltakelse i husokkupasjoner og parolen "Ta pengene fra monopolene!" som først ble fremmet av m-l'ere i FSF er gode eksempler på dette. Vi har enda til gode å se SF/SFU'erne ta initiativ til noe liknende.

Interesseorganisasjonene.

Hvordan mener SF/SFU interesseorganisasjonene skal være? I Sosialisten nr. 4 står det: "Og

enda værre er det at man (marxist-leninistene) har lansert parolen om å gjøre FSF til en "fagforening".

Mener SF/SFU at man skal være en eller annen ubestemt "sosialistisk" evnt. "anti-kapitalistisk" organisasjon? Mener de i så tilfelle at det samme gjelder organisasjoner som NGS, YLI, LNL osv.? Var det noen som snakket om sekterisme?

Stalin

SF/SFU driver mye hets mot Stalin. Deres "analyse" går kort og godt ut på at Stalin bare gjorde feil og ikke hadde noen bra sider. (Invertfall har jeg enda ikke lest et positivt ord om Stalins politikk fra ders side)

"Det ble aldri noen proletariats diktatur i Sovjet", "Stalin (virket) som diktator i vanlig borgerlig forstand", "marxismen ble forvandlet fra et analyseredskap til et sett dogmer som ble brukt til å forsvare det

Stalin til enhver tid fant det for godt å bestemme." (alle sitater s.22, SF's studiehefte nr.9)

Disse utsagnene er typiske for ledelsen i SF/SFU's standpunkt. Hvis SF/SFU mener at det ikke var proletariats diktatur i Sovjet, var det da borgerskapets diktatur? Kanskje var det ingen klasser i det hele tatt som hadde den politiske makte, Stalins politikk tjente bare Stalin? Det er på tide at SF/SFU gir uttrykk for hvilke klasseinteresser de mener Stalin henholdsvis forsvarte og bekjempet!

Likeledes til spørsmålet om debattene som foregikk i Sovjet under Stalin. Hvilken stilling tar SF/SFU til debattene mellom Stalin og Trotski, hvem hadde hovedsakelig rett og hvem feil?

Dette er viktige spørsmål å få svar på, fordi det dreier seg om to uforenelige linjer i kampen for sosialismen. SF/SFU må nå gjøre seg opp en mening og ta standpunkt!

M. [redacted]

Kommentar fra red:
Vel storlagsformenn,
er denne situasjon
daglig hos dere?